

tilstrækkelige, og at den Garanti, man kan yde for, at Forslaget virkelig er rentabelt, ikke er tilstrækkelig, vil jeg dog sige, at tilstrækkelig Sikkerhed herfor vil ikke kunne opnaas det første Aar, selv om man vil bevile Penge til at undersøge disse Forhold; dertil maa kræves en rigelig Tid. Jeg mener imidlertid, at man under disse Forhold med god Samvittighed kan løbe den Risiko, der muligvis kan være forbundet hermed, navnlig i Betragtning af, at man derved er med til at afhjælpe den store Arbejdsløshed, vi har i Øjeblikket.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) fremsatte til sidst et Slags Kompromisforslag, nemlig at man kunde nøjes med at bevile de 770,000 Kr. og de 80,000 Kr. i § 4 og saa muligvis kunde faa Ejerne til at være med til at afholde nogle af Udgifterne, og naar det var gjort, kunde man overlade Resten til Ejerne af vedkommende Arealer og lade dem foretage Tørveskæringen, og hvad der ellers skulde gøres. Senere kunde man saa, om man ønskede det, ekspropriere eller købe Arealerne — det var jo ikke udelukket. Nej, den Udvej vil jeg for mit Vedkommende meget fraraade. Jeg tror, at enten skal man tage det, eller man skal lade det ligge. Den Mellemvej, det ærede Medlem foreslog, anser jeg ikke for heldig. At paatage sig disse store Udgifter, der her er Tale om, over 3/4 Mill. Kr., uden at have mindste Garanti for at kunne blive Ejere af disse Arealer og uden at kunne have nogen som helst Indfyldelse paa, hvorledes de i Fremtiden skal benyttes, synes jeg ikke vil være rigtig. Men dertil kommer, at hvis man bag efter vilde købe disse Arealer, vilde de jo være steget yderligere i Pris, for naar man først har faaet Vandveje og Sporveje til disse Arealer, er det jo i høj Grad medbestemmende med Hensyn til Prisen paa Arealerne, der derved vil stige, og man kan ikke se bort fra, at det jo er manges Opfattelse, at et Areals fulde Værdi betyder netop den Værdi, som Arealet virkelig har i det Øjeblik, det bliver eksproprieret, og har man først disse Veje anlagt ind dertil, er der jo derved fremkaldt en Værdistigning.

Jeg takker, som sagt, for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet. Jeg har faaet det Indtryk, at Tinget ligesom jeg i dette Lovforslag ser en stor og, som det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) sagde, smuk Opgave. Netop i det Øjeblik, da vi staar saa vanskeligt i det, som vi gør, og i det hele taget anvender store Beløb paa

forskellige Omraader, ligger der her en Opgave, som jeg ikke turde undlade at fremsætte Lovforslag om. Om Rigsdagen vil gaa med dertil eller ej, bliver Rigsdagens egen Sag, men efter de faldne Udtalelser har jeg det Indtryk, at der er ikke liden Sandsynlighed for, at Lovforslaget kan komme igennem Rigsdagen, endog i den korte Tid, vi har tilbage af indeværende Samling, saa at det kan blive ophøjet til Lov. Det skulde glæde mig, og jeg tror mange med mig, om Rigsdagen kunde gaa med til at gøre dette Forsøg. Det private Initiativ priser vi alle, men her er netop Tale om forberedende Arbejder, som jeg tror, at Staten uden særlig Risiko kan gaa med til at foretage, og det skulde være mærkeligt, om disse Arealer ikke i Fremtiden fik en saadan Værdi, at Staten kunde slippe fra det uden egentlig Bekostning.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Westergaard: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. C. Christensen), som var Ordfører for Socialdemokratiet, udtalte sin Glæde over de hidtil foretagne Ekspropriationer, hvorved man kun havde taget Hensyn til Jordens Værdi som Agerjord. Jeg kan ikke dele denne Glæde, og jeg kan det blandt andet ikke af den Grund, at man har arbejdet alt for vilkaarligt netop paa dette Omraade, saaledes at man, hvor Forholdene i øvrigt var ret ens, den anden Dag har fraveget det Princip, man fastholdt den ene. Det har jeg haft Løjlighed til at betegne som noget vilkaarligt, og det holder jeg ikke af at se alt for meget af, naar der skal fastsættes Erstatning for tvungen Afstaaelse af Jord. Derfor har jeg ikke været tilfreds med dette.

Det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) mente, at Ejendoms skylden skulde lægges til Grund ved Vurderingen, saaledes som det er foreslaaet i Lovforslaget, men efter at den højtærede Minister har udtalt sig, har jeg Grund til at tro, at der med Hensyn til det Spørgsmaal ikke vil blive noget særligt os imellem. Jeg tror, at det vil lykkes at faa det ordnet uden større Vanskelighed. Maa jeg til det ærede Medlem fra Bogense sige, at jeg har ikke sagt, at eventuelle Kanaler vil blive tørre. Jeg har kun advaret derimod, henvist til den Mulighed, at det kunde blive Tilfældet.

Endelig vil jeg til det ærede Medlem